

Dagboek 21 23 september 2016

Voor de derde dag reizen we naar Takeo, dit keer naar het district Samrong. Ook hier krijgen de vrijwilligers een training. Na de groepsbespreking wordt het onderwerp plenair besproken. Dat gaat hier ook anders dan in Nederland. Elke groep leest alle antwoorden op die ze hebben opgeschreven, ook al zijn ze vier keer eerder gezegd. En elk antwoord wordt vertaald, terwijl de hele groep daarop wacht.

Training vrijwilligers

er niets aan te doen is. Ze gaat niet naar school. Er is een blindenschool in Phnom Penh maar haar moeder vindt haar te jong om daar alleen naar toe te gaan. Haar jongere zusje pakt haar bij de hand als ze naar huis loopt.

Het eten bestaat uit Cambodjaans 'fast-food'; een bakje rijst met kip en wat prutjes. En daarna gaan we weer de dorpen in voor bezoek aan een aantal families. Eén vrouw krijgt een nieuw huis, de bouw is in volle gang. Het is een soort bouwpakket en wordt in drie dagen tijd opgebouwd. De vrouw is heel blij. Ook anderen gezinnen worden bezocht, om te kijken hoe het gaat. We ontmoeten een meisje van een jaar of 8 die blind is geboren. Onderzoek in een ziekenhuis heeft duidelijk gemaakt dat

We vertrekken rond 3 uur al naar Phnom Penh en halen daar onze koffers op, want we verkassen voor een paar weken. De komende dagen gaan we de vrijwilligers trainen. We gaan eerst naar Kompong Cham waar we in een hotel zullen verblijven. De hele weg (in het donker) stortregent het. Onze bagage achter in de bak van de auto is goed ingepakt onder een zeil. Af en toe hebben we het gevoel dat we varen, zoveel water staat er. We checken in en gaan op tijd naar bed.

Blind meisje tussen andere kinderen

Zaterdag 24 september

Vandaag gaan we naar ons verste werkgebied, het district Stung Trang. Vanuit Kampong Cham is het nog bijna anderhalf uur rijden, langs de Mekong omhoog. De vrijwilligers hebben zich verzameld bij Sam Chet, bestuurslid en supervisor van dit district. We stellen eerst een paar vragen aan de vrijwilligers, over hun ervaringen en problemen die ze tegen komen. Wat is de grootste nood, waar is het meest behoefte aan? Het antwoord is net als vorig jaar, meer waterfilters en meer huizen.

Daarna worden de vrijwilligers getraind over het onderwerp diarree. Ook hier is er weer een bespreking in groepjes en daarna de uitleg en beantwoording van vragen.

Na de lunch bezoeken we een heel arm gezin in de buurt bij Sam Chet. Vader, moeder en 3 kinderen. Ze wonen in een krot van een huis. Overal gaten in het dak en in de wanden. De vader gaat zo nu en dan werken, maar zijn gezondheid is niet erg goed. Ook kan hij niet lezen en schrijven en daardoor is het ook moeilijk om aan werk te komen. We zeggen dat ze in aanmerking kunnen komen voor een nieuw huis, maar dat we ook moeten kijken hoe ze uit de armoede kunnen komen. Alleen een nieuw huis verandert niets aan hun economische situatie. We bespreken een paar mogelijkheden.

Misschien kan hij Sam Chet helpen bij zijn houtbedrijf. Of is een

microkrediet een mogelijkheid? Sam Chet zal er over nadenken.

Hierna reizen we verder het district in. In een dorp willen ze ons een oude school laten zien, ze hebben inmiddels bij Spie-en een nieuwe school aangevraagd. We gaan kijken hoe urgent de situatie is en of men bereid is om ook zelf een bijdrage te leveren.

Het hele schoolbestuur is aanwezig en samen met hen bekijken we de oude school. Deze is 20 jaar geleden gebouwd. Elk jaar overstroomt de Mekong en dan staat de school meters onder water. Je kunt het op de buitenmuren zien hoe hoog het water dan komt. Er is in al die 20 jaar geen onderhoud gepleegd. Als het dak zou worden gerepareerd en er een verfkwest over de muren zou gaan, dan zou de school er al heel anders uit zien.

Maar ze vertellen dat deze school is gebouwd van geld van premier Hun Sen, en dat hij verantwoordelijk is voor reparatie. Maar die laat niets van zich horen. En dan is het eigenlijk not done om de school zelf te repareren.

Maar weet het schoolbestuur al dat we bij de bouw van een nieuwe school als voorwaarde stellen dat wij alleen de materialen leveren en ze zelf de arbeidskosten moeten betalen? Nee, zeggen ze, dat gaat niet lukken, we zijn veel te arm.

Schoolbestuur

Wij kijken achter ons waar een grote veelkleurige pagoda staat, prima onderhouden en strak in de lak. We vragen hen hoe belangrijk ze het onderwijs aan hun kinderen vinden en of ze daar wat voor over hebben. Maar het is zo gemakkelijk om een organisatie te vragen om hulp.

We nemen onze ervaringen mee en zullen later in het bestuur daar een beslissing over nemen. *Het is al weer bijna 7 uur als we aankomen bij ons hotel aan de Mekong in Kampong Cham.*

Heel arm gezin met een krot van een huis

Zondag 25 september

We gaan vanmorgen naar de kerk bij Koy. De dienst begint rond 9 uur met het zingen van een paar liederen die we niet kennen. Daarna zingen het lied '10.000 redenen van dankbaarheid'. Gemeenteleden hebben een kopie van de tekst gekregen en wij zingen het lied in het Engels mee. Een prachtig lied en het wordt nog mooier omdat we het tweetalig kunnen zingen. De kinderen zingen een paar liederen voor in de kerk, evenals de jeugd en de volwassenen. En ook wij willen

niet achterblijven. Wij zingen het lied 'Ga met God en Hij zal met je zijn'. Jenny brengt de groeten over van christenen in Nederland en wenst hen Gods zegen. Koy heeft Frits gevraagd om een preek voor te bereiden en vanmorgen mag hij preken. Kia vertaalt. De tekst is Marcus 1:35, waar is te lezen dat Jezus een stille plek op zocht om te bidden. De preek is van onze eigen predikant ds. Rutger Heij en gaat over het gebed. We hebben God altijd veel te vragen, maar luisteren we wel eens naar Hem? Jezus bidt voor ons. Hij weet wat we nodig hebben. Een mooie leidraad voor het bidden is de 'gebedshand', waarbij elke vinger van je hand vertelt waarvoor je moet bidden.

Er volgen nog een paar getuigenissen van mensen die de afgelopen tijd iets bijzonders hebben meegemaakt. En na bijna drie uur is de dienst voorbij en gaan we eten bij Koy.

Somona heeft ons lievelingsgerecht gekookt, sweet and sour en gedroogde vis, natuurlijk met rijst en soep. Dan is het tijd om te rusten.

In de middag neemt Koy ons mee naar een plek waar onlangs een vreselijk ongeluk is gebeurd. Het is een groot Spien irrigatieproject uit 2014, Takot dam. Door de vele regenval van de afgelopen weken is het waterpeil flink gestegen. Het grote waterreservoir zit boordevol water, zo vol zelfs dat de sluis een eindje is opengezet om de dijk te beschermen.

We lopen over de dijk, er zijn veel dorpingen om hier te kijken nu het water zo hoog is. Overal staan kraampjes waar je eten kunt kopen. De bomen geven schaduw, zodat het er goed toeven is. We praten ook weer met de communeleider, een goede vriend van ons.

Het is ook een plek waar veel kinderen zwemmen, vooral nu in vakantietijd. Drie dagen geleden zijn hier twee jongens van 13 jaar verdronken. Ze sprongen van de brug af en werden

meegezogen door het water dat door de sluis buldert. Het heeft twee dagen geduurd voordat ze de jongens hebben gevonden. Een vreselijk drama. Er staat nu een waarschuwingsbordje bij: verboden te zwemmen!

We brengen de zondag verder rustig door en proberen contact te krijgen met ons thuisgemeentes om via internet een dienst te bekijken, maar door een slechte verbinding lukt dat helaas niet.

Takot Dam, het water stroomt het achterland in.